

TISKOVÁ ZPRÁVA

Tomáš Absolon: Dunaj

Kurátor: **Petr Vaňous**

Vernisáž: **čtvrtek 24. 10. 2019 v 18 hodin**

Termín výstavy: **25. 10. – 1. 12. 2019**

Místo konání: **Galerie Vyšehrad (nad Libušinou lázní)**

Tomáš Absolon (nar. 1987 v Uherském Hradišti) – v l. 2007 -2013 absolvoval pražskou Akademii výtvarných umění (ateliér Malba III, Škola prof. Michala Rittsteina; ateliér Kresba, Škola Jiřího Petrboka). V r. 2011 studijně pobýval na VŠUP v Praze (ateliér malby, doc. Jiří Černický). V r. 2016 se stal finalistou Ceny Kritiky pro mladou malbu s přesahy. Od r. 2014 pracuje a žije na Mallorce. Spolupracuje s pražskou Galerií Svit. Vystavuje od r. 2010. Mezi důležité projekty, kterých se autor zúčastnil, patří např. projekty Spolupráce (Galerie Trafačka, Praha, 2011), Krize beze smyslu (Galerie Luxfer, Brno, 2013), Typography (České centrum, Rotterdam, 2015), Painting the Sky blue (Lungren Gallery, Palma, 2015), 9. ročník Ceny Kritiky (Galerie Kritiků, Praha, 2016), Obrazy / Paintings (Galerie Svit, Praha, 2016), nebo Echo. Výběr ze sbírky Fait Gallery (Fait Gallery, Brno, 2019). Naposledy samostatně vystavoval v r. 2017 (Plakaat, společně s J. Horčíkem, NoD Gallery, Praha) a v r. 2018 (Deadhead, Fiducia: Galerie Dole, Ostrava).

Dunaj

Malířská práce Tomáše Absolona prošla během studií na Akademii výtvarných umění v Praze radikální proměnou. Transformace malířského výrazu u něho postupovala od narativu figury směrem k emancipaci od předmětnosti. Osvobození se od popisnosti vedlo autora k novému přehodnocení vztahu k obrazu a k získání svobodného přístupu k pojetí malby jako takové, bez zatížení tradicí a bez úsilí o její kritické přehodnocování. Základním motivem se stal Absolonovi samotný malířský proces, to jak obraz vzniká, nebo jak vznikat může. Kam až může jeho transformační podoba dosahovat, aby šlo stále ještě v rovině výrazu o autonomní obraz. Autor se začal zabývat určitým výrazovým minimalismem a redukcí, které se projeví v čím dál pročištěnějších kompozicích. Jako by si Absolon potřeboval sám pro sebe reformovat otázky kolem současného obrazu a jeho konstituce. Experimentoval přitom volně s možnostmi barvy v jejích polarizovatelných vlastnostech. V tomto směru ho především zajímala barva jako materializace versus barva jako transparence, volná skvrna versus šablona či kresba, nebo čistá barva versus lomený tón.

Z laboratorní roviny zkoumající kontrasty, konflikty a harmonizace se postupně separoval autorský výraz, který sledoval pohyb vlastních forem, tj. ustalování tvarů na základě původního pohybu malířských stop. Statické momenty starších prací začaly nahrazovat dynamické konstelace. Jejich autorské usazení se potom začalo opírat o barevnou redukcí až na hranici tiskařského monochromu (důraz na barevné série s akcentací modré a žluté ve vztahu k černé a bílé kresbě). Autor se zároveň osvobodil od tzv. rukopisu tím, že ho převedl do roviny motivu (Penmanship, 2016).

Estetika pohybu jako fixace antropologických možností lidské ruky vedla autora k dvěma vyhraněným podobám malby. První tenduje ke grafické podobě (viz výstava Plakaat, NoD, Praha 2017), druhá rozpracovává prostorovou iluzi a mystifikuje tak lidské oko tím, že vytváří „prostor“ pro zvěčňování abstraktních forem. První poloha malby se ornamentalizuje do plochy bez horizontu a integruje do sebe jak hru s efekty grafických programů, tak také samotné grafické výstupy vizuálně reprezentující současný svět v jeho pseudo-identitách (loga, značky, texty). Druhá poloha respektuje gravitační kánon konstrukce jako rostlé „architektury“ s náznakem prostorových plánů (podoba jakýchsi malovaných objektů či konstrukcí). Obě vyjadřují Absolonovo vnímání obrazu jako „zastavené dialektické situace“, hru protikladných sil a konstrukčních protipohybů, nebo jako proustovskou „vzpomínku na zobrazení“ (trochu ironickou, trochu melancholickou). Pocit či přesvědčení, že malba se neustále odehrává v rozhraní mezi zvěčňováním a abstrahováním, že neustále uplývá

a že nemůže nikdy setrvat v jedné nebo druhé polaritě, protože by se tím zbavila přirozeného vitálního pohybu, který je malířské konstituci vlastní, zpřítomňuje Absolon také ve vystaveném souboru obrazů nazvaném Dunaj. Tematizuje tu motiv „vyvažování“ kompozice, do kterého se mu přirozeně propisuje i jeho téma tzv. „osobního balancu“, tj. vyvažování životního postoje a rytmus odehrávající se mezi rozmanitými formami aktivity a pasivity. Děj versus setrvalý stav je příznačná metafora k představě o tekoucí řece. Asociuje možnost atmosféry vyrůstající z protikladných principů. Sjednocování pohybu a klidu, dokonalosti a chyby, chaosu a regulace odkazuje nezávazně a volně na jméno jedné z evropských řek. Vodní tok v nejobecnější rovině totiž vždy probouzí představy daleko širší a věčně i symbolicky přenosné. Ne nadarmo jazyk používá například obrat „tok času“. „Dunaj“ tu funguje jako mimovolní paměťová stopa, jako „realistický podnět“, který s obrazy sice přímo nesouvisí, má ale podíl na jejich vnitřní atmosféře, kterou tak vyjímá z bezbřehého a bezejmenného abstraktna.

Kurátor výstavy: Petr Vaňous

New Wave, olej na plátně, 73 x 54 cm, 2109

New Wave, olej na plátně, 73 x 54 cm, 2109

Kontakt pro média:

Národní kulturní památka Vyšehrad

MgA. Bohdana Kolenová

propagace, PR

T.: +420 606 937 057

e-mail: kolenova@praha-vysehrad.cz